

८९४

प्रपञ्चसारसारसङ्ग्रहे

अथ राजमुखीमन्त्रविधानमुच्यते —

अज ऋषिः । अतिनिचृत् छन्दः । गौरी देवता । ह्रीं बीजम् । स्वाहा शक्तिः । क्लीं बीजं, श्रीं शक्तिरिति वा । ओं राजमुखि राजाधिमुखि हृत् । वश्यमुखि ह्रीं श्रीं क्लीं शिरः । देविदेवि शिखा । महादेवि कवचम् । देवादिदेवि नेत्रम् । सर्वजनस्य मुखं मम वशं कुरु कुरु स्वाहा अस्रम् । पूर्वमन्त्रध्यानवत् ध्यानम् । ओं राजमुखि राजाधिमुखि ह्रीं श्रीं क्लीं देवि देवि महादेवि सर्वजनस्य मुखं मम वशं कुरु कुरु स्वाहा । इति मन्त्रः । (अष्टत्रिंशदक्षरः ।) राजवश्यप्रधानोद्यं मन्त्रः । अद्युतं जपेत् । घृतसिक्तैः पयोन्नैः दशांशं पुरश्चरणाहोमः ॥

अथ पूजा —

अत्रैव पूर्वोक्ते शक्ते पीठे समावाह्य समर्चयेत् । अङ्गैः प्रथमाष्टतिः । मातृभिर्द्वितीया । इन्द्रादिभिस्तृतीया । अस्य मन्त्रस्य सर्वजन (स्येति)पदस्थाने साध्यनाम संयोजयेत् ।

अथ प्रयोगः —

देवीध्माष्टशतं प्रसूनवदथ त्रिस्वाद्युक्तं हुनेत्
सप्ताहं भसितेन तेन विहितं पुण्यादिकं वश्यकृत् ।

अयमर्थः — सप्रसूनैर्देव्याख्यगुल्मैः त्रिमधुरसिक्तैरष्टोत्तरशतं नित्यश-
सप्तदिनैर्हुनेत् । पुनस्तेन भस्मना पुण्ड्रं च कुर्यात् । तस्माद्दृश्यकरम् ॥
देवी-श्रीदेवी-செங்குடிநீர்.

प्रयोगान्तरम् —

आज्यैस्तत्कृतहोमपातितसमाजप्तं घृतं प्राशयेत्
साध्यं निष्परिहारकं च तदिदं वश्यं भवेद्देहिनाम् ॥

अयमर्थः — आज्यैस्सहस्रं हुत्वा तत्संपातं च जप्त्वा साध्यं प्राशयेत् ।
तत्साध्यो वश्यो भवत्यवश्यम् ॥

प्रयोगान्तरम् —

शक्तिं साध्यक्षवृक्षप्रतिकृतिं हृदि संलिख्य संस्थाप्य जीवं
जप्त्वा खन्याङ्गणेऽस्मिन्विधिवदनलमाधाय पुष्पैर्जपायाः ।
देवीं मन्त्रेण रात्रौ दशपरशतसंख्यैस्तु काचन्दनाक्तैः
हुत्वा तां सप्तरात्रं सरिति निखनतामुत्तमं वश्यकर्म ॥

अयमर्थः — साध्यस्य नक्षत्रवृक्षेण प्रतिकृतिं संपाद्य तस्याः प्रतिमाया
हृदि भुवनेशीं विलिख्य तत्र प्राणप्रतिष्ठां च कृत्वा मन्त्रं जप्त्वाऽङ्गणे
निखन्य तस्या उपरि अग्निं संस्थाप्य देवीं संपूज्य अनेन मन्त्रेण रात्रौ
जपाकुसुमैः काचन्दनाक्तैः दशोत्तरशतं नित्यशः सप्तदिनैर्हुनेत् । पुनस्तां
प्रतिकृतिं नद्यां निखन्यात् । तस्मात्स साध्यो वशीभवेत् ॥